

[Holstein.]

tionsmuligheder yderligere vilkaarligt indskrænkes til Fordel for Regeringens i Forvejen næsten despotiske Herredømme over Folketingets Forhandlinger. Hvad Folketinget i hvert Fald ikke kan acceptere, er, at Forhandlingerne om en Dagsorden vilkaarligt snart isoleres og skilles ud af de løbende Forhandlinger, snart indgaar som Emne i disse Forhandlinger.

Ifølge Forretningsordenen har Regeringen mindst 10 Dages Respit — der foreslaas jo nu 8 Dage — til at svare paa en Interpellation, men der vil ofte være fuldgod Grund til omgaaende at afkræve et Ministerium Forklaring og Redegørelse for Foranstaltninger, der er foretaget eller forsømt foretaget, og Sikkerhed for en saadan omgaaende Regeringsudtalelse i et bestemt politisk Anliggende har Oppositionen kun, for saa vidt Adgangen til at stille Dagsordener ikke gøres afhængig af Regeringens og Regeringsflertallets Ønsker og Bekvemmeligheder og deraf følgende Fortolkninger, men opretholdes i det demokratiske Omfang, der, som sagt, er hjemlet baade i den nuværende og i den gamle Forretningsorden. Skal ogsaa denne Ret indskrænkes eller gøres illusorisk som Følge af de saakaldte „store Partier“s Ærgrelse over de smaa, saa vil det faktisk komme til at betyde, at Oppositionens politiske Aktionsret ogsaa for de store Partiers Vedkommende i det store og hele gøres afhængig af Regeringspartierne politiske Forholdsbefindende; hvis den senest fulgte Fremgangsmaade saa yderligere skal benyttes ogsaa under Finanslovbehandlinger, vil det sige, at alle andre Partier end de, der har stillet Dagsordenen, har i deres Magt at ignorere den, tale om hvad som helst andet, undlade at sige noget som helst om Nødvendigheden eller Betimeligheden af det, Dagsordenen tog Sigte paa.

Socialdemokratiets højt betroede og højt fortjente Finansordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, behandlede her i Formiddags Spørgsmaalet om parlamentariske Bierherv. Han behandlede dette Emne med al den saglige Indsigt, den høje moralske og retlige Dømmekraft og den intellektuelle Kultur, som jeg netop tiltænker denne glimrende Repræsentant for det bestaaende parlamentariske System at være i Besiddelse af. Jeg mener det derfor ogsaa berettiget at henvise det ærede Medlem og hans Indlæg til den naturlige Ubemærkethed, hvoraf han ved Skæbnens Ugunst er blevet fremdraget af

sine Partifæller, den naturlige Ubemærkethed, hvor Tanker er toldfri, i hvert Fald mine Tanker.

Derimod vil jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Livorgan „Berlingske Tidende“ fremsatte bemærkelsesværdige Kommentarer den 25. April til de Forhandlinger om hans Forslag til Folketingsbeslutning, der fandt Sted her i Tinget. „Berlingske Tidende“ skrev herom — med den højtærede Formands Tilalelse —:

„Befolkningen maa give Rigsdagen fair play og indrømme den fuld Frihed til selv at ordne sine Forhold paa sømmelig og værdig Vis. Vi tror ikke, at der kan ske megen Skade ved at bevilge Rigsdagen endnu en Frist til ved eget Initiativ at luge det Ukrudt op, der kan have forvildet sig ind paa dens Græsgange. Viser det sig saa, at Rigsdagen ikke har Vilje eller Evne til at foretage en fornøden Udrensning, maa andre og skarpere Midler bringes i Anvendelse.“

Disse Udtalelser udtrykker Forhaandsformodning om, at der er Ukrudt, som bør luges op, og at Udrensning kan være fornøden. Dette er jo en helt anden Forhaandsformodning end den, der var Grundlag og Udgangspunkt for det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Defensorat for Rigsdagens Uelastelighed og Uangribelighed over for Sigtelser for usømmelig Bierhvervsbjærgsomhed. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvad Realiteten angaar, maatte formode, at disse Udtalelser helt eller delvis var berettigede, saa var der virkelig ingen Grund til at rase og forarges, som han gjorde, alene fordi Procedurens Formaliteter ikke var i Orden. I øvrigt var det ærede Medlems Forslag til Rigsdagsbeslutning jo kun en Efterkommelse af en Henstilling i „Berlingske Tidende“ for den 27. Marts. Men er der nogen, der er saa gammel i Gaarde i denne Sal som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som tror, at den vedtagne Folketingsbeslutning vil hidføre en nævneværdig Ændring i de bestaaende Bierhvervsforhold eller en strengere Praksis i Fremtiden? Nej, Rigsdagsmændenes Undersøgelser og Bedømmelser af deres egne Ben vil sikkert resultere i fuldkommen Frikendelse og ubetinget Anerkendelse. Den Lyst og Frejdighed, hvormed nogle Rigsdagsmænd indtager udæskende Bierhvervsstillinger, vil ikke komme til at lide noget Afbræk som Følge af den af det ærede Medlem foranstaltede parlamentariske Selvransagelse. De,